

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074391296/facsimile.pdf (tilgået 11. maj 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Datter i det Colibradosiske Hus, og da Eugénias Optrin og Slutningsreplik tildigtedes, glemte Holberg at omtale hendes Tilværelse andensteds. Men noget andet er, at Afskriftens Læsemaader kunde indføres i større Tal, end Liebenberg gjorde. Og særlig burde dens Tekst benyttes, hvor den utvivlsomt indeholder en langt bedre Læsemaade, end Holbergudgaverne nu indeholder. Det bedste Eksempel frembyder Scenen i anden Akt, hvor Isabella frier for sin Broder hos Don Ranudo og Gemalinde, men møder et bestemt Afslag. Efterat hun er gaact, indsender hun med Kammerpigen — lidt umotiveret — sin Pengepung som Gave til de fornemme Stoddere, der derover geraader i stort Raseri. Denne Isabellas haanlige Adfærd motiveres i den ældre Udgave ved følgende Slutning paa Scenen efter en hovmodig Replik af Donna Olympia:

Imedens hun siger dette, gaar Lænestolen, som er dollig og raadden, i Stykker, og hun falder saaledes paa Gulvet, at Ryggen vnder op, og det pjaltede og sønderrevne Rygstykke bliver sét af Isabella, som ser derpaa med Forundring og vrider Hænderne af Medynk. Don Ranudo søger at vende hendes Øjne derfra, men hun bliver ved at beskue Fruens Ryg.

Don Ranudo.

Det er skammeligt med den Stolemager, at han gør saadan falsk Arbejde. Den Stol har vi dog ikke haft længer end i to Aar.